

การใช้เทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขเพื่อเสริมสร้างควมมีวินัย
ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา

The Use of Corrective Feedback Technique to Promote Prathom 5 Students'
Disciplines in Submitting Arts Assignments in Mahachai Christian Wittaya School

สุชาดา สาริมาน¹ และ อาทิตย์ อินตะแก้ว²

Suchada Sariman¹ and Arthit Intakaew²

Received January 04, 2023 & Revise March 31, 2023 & Accepted March 31, 2023

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะศึกษาในระดับประถมศึกษานั้นถือว่าการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะทางด้านศิลปะที่ต้องอาศัยเวลาและจินตนาการนอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ แต่กลับพบว่าปัจจุบันนักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาน้อยลง การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบควมมีวินัยในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยาก่อนและหลังการได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข (Corrective feedback) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา จำนวน 24 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกการส่งงาน แบบการให้คะแนนการส่งงาน แบบบันทึกแรงจูงใจในการส่งงานและแบบสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2564 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ และสถิติทดสอบ t-test for dependent samples วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขมีวินัยในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าข้อค้นพบใหม่ด้วยการใช้เทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขสามารถส่งเสริมควมมีวินัยในการส่งงานของนักเรียนได้เพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: การให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข, การส่งงานที่ได้รับมอบหมาย, การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

¹โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา Email: suchadasariman@gmail.com

Mahachai Christian Wittaya School.

²คณะศิลปศาสตร์ สถาบันรัชต์ภาคย์ E-mail: frenchkid390@gmail.com

Faculty of Liberal Arts, Rajapark Institute.

Abstract

Giving an assignment to primary students in the arts course is necessary as it is the way to promote them to practice and do it by themselves at home. It also needs time and an imagination of students to produce their masterpiece apart from an in-class activity. However, it was found that primary students lacked of any responsibilities of submitting the arts assignments. This experimental research aimed to compare Prathom 5 students' disciplines in submitting Arts assignments in Mahachai Christian Wittaya School before and after the use of corrective feedback. Samples were 24 students in grade 11 being selected by the use by the purposive selection technique. Research instruments were an assignment form, the scoring form of assignment, the learning log, and an interview form. The data were collected in the 2nd semester of 2021 academic year. Frequency, mean, percentage, and t-test for dependent samples were used to analyze quantitative data. A content analysis was used to analyze qualitative data. The result revealed that students who got the corrective feedback submitted more Arts assignments at .05 significant level. The finding, as the new knowledge of this study proved that the corrective feedback was effective to promote students' submission of assignments.

Keywords: Corrective feedback, Assignment submission, Classroom action research

บทนำ

การมอบหมายงานหรือการให้การบ้านถือเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนในชั้นเรียนที่มีเวลาค่อนข้างจำกัด การมอบหมายงานหรือการให้การบ้านจึงถือเป็นการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องจากการเรียนในชั้นเรียนและยังเปิดโอกาสให้กับผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองที่บ้าน นอกจากนี้การมอบหมายงานหรือการให้การบ้านยังถือเป็นการส่งเสริมด้านการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์บางประการของผู้เรียน เช่น ความมีระเบียบวินัยในตนเองของผู้เรียน ทักษะในการบริหารจัดการเวลาของผู้เรียนรวมถึงความรับผิดชอบต่องานของตนเองของผู้เรียนอีกด้วย (Anantarasirichai, A., 1988)

อย่างไรก็ตามกลับพบปัญหาในเรื่องของการมอบหมายงานหรือการให้การบ้านแก่นักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นอย่างมาก โดยจากการศึกษาของ Charoenkul, V. (2016) เกี่ยวกับสาเหตุของการไม่ส่งการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนด พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่า งานที่ได้รับมอบหมายหรือการบ้าน

นั้นมีระดับความยากมากเกินไป ผู้เรียนยังไม่มีสมาธิในคำสั่งของงานที่ได้รับมอบหมาย การลืมทำงานที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนมีเวลาน้อยหรือเวลาจำกัดในการทำงาน การที่ไม่มีคนคอยแนะนำหรือให้คำปรึกษาในการทำงานที่บ้าน ผู้เรียนต้องออกไปทำกิจกรรมต่างๆนอกบ้านกับผู้ปกครอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sripanya, S. (2021) ที่ทำการศึกษาพฤติกรรมที่ไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลภูเก็ต โดยผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของการไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ความขี้เกียจของผู้เรียน จำนวนงานที่ได้รับมอบหมายมากเกินไป ผู้สอนอธิบายงานเร็วเกินไป งานที่ได้รับมอบหมายมีความยากจนเกินไป ผู้เรียนไม่เข้าใจคำสั่งของงาน งานไม่มีความน่าสนใจ ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่อยากทำงานที่ได้รับมอบหมาย ผู้เรียนลืมทำงานที่ได้รับมอบหมาย และการไม่มีคนคอยให้คำปรึกษาหรือชี้แนะ

การจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเติบโตและมีความอ่อนไหวต่อความงามของธรรมชาติ ค่านิยมและและความงามของชีวิตโดยรวม การสร้างความเป็นปัจเจกให้กับผู้เรียนในแต่ละบุคคลให้มีความสมดุลทั้งกายและใจ การมุ่งสร้างทัศนคติ พฤติกรรม ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงรสนิยมทางสุนทรียะให้แก่ผู้เรียนได้ต่อไป (Prasart, T., 2003) นอกจากนี้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education (2008) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้วิชาศิลปะในการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ว่า “กลุ่มสาระเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพได้”

เทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข (Corrective feedback technique) เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับในลักษณะของการให้คำแนะนำหรือวิธีการแก้ไขที่ถูกต้อง มิใช่เป็นลักษณะของการกล่าวโทษ โดยการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขจำเป็นต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสม่ำเสมอในลักษณะของการสื่อสารกันแบบสองทางโดยการให้เกียรติและเคารพกัน

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาศิลปะศึกษาของโรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยาพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะศึกษาที่พบมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาด้านความมีวินัยในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียน ซึ่งการขาดการส่งงานตามที่ได้มอบหมายในวิชาศิลปะส่งผลต่อการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติทางด้านศิลปะรวมถึงความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการใช้เทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขเพื่อเสริมสร้างควมมีวินัยในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนโรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา เพื่อเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นความ

รับผิดชอบและความมีวินัยในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนได้ต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความมีวินัยในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยาก่อนและหลังการได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข
2. เพื่อทำความเข้าใจนักเรียนที่ได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขต่อการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษา

การทบทวนวรรณกรรมและแนวคิด

แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

Thephatsadin na Ayuthaya, W. (2001) ได้กล่าวถึงบทบาทของการทำวิจัยในชั้นเรียน (Classroom research) ไว้ว่า “การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะช่วยพัฒนาทั้งหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน การพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียน การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเพิ่มสัมฤทธิ์ผลการเรียน และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ” ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นถือเป็นบทบาทหน้าที่หนึ่งที่มีความสำคัญกับครูผู้สอนเป็นอย่างมากในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาวิชาชีพทางการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียน

การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นกระบวนการวิจัยโดยควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานจริงของครูผู้สอนเพื่อต้องการแสวงหาคำตอบหรือแนวทางการแก้ไขปัญหาของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยผลการวิจัยที่ค้นพบยังสามารถนำมาใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดจนการส่งเสริมหรือพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การนำผลการวิจัยและข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวไปสะท้อนคิดด้วยตนเองและเพื่อนครูในโรงเรียนเพื่อให้เพื่อนร่วมงานได้มีโอกาสสวึกษ์วิจารณ์ อภิปราย ตลอดจนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันจะเป็นการส่งผลดีต่อครูผู้สอนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Wongwanich, S., 2011; Ekakul, T., 2009; Poomsripanon, C., 2012)

รูปแบบการวิจัยในชั้นเรียนของครูสามารถจำแนกได้ 2 ประเภทหลักๆ ได้แก่ (1) การวิจัยเพื่อทำความเข้าใจปัญหาในชั้นเรียนโดยใช้การวิจัยเชิงบรรยาย เช่น การวิจัยเชิงสำรวจในชั้นเรียน การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร การศึกษาเฉพาะกรณีหรือนักเรียนรายบุคคล การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน และการวิเคราะห์เนื้อหา และ (2) การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน เช่น การวิจัยเชิงทดลอง

(Trimongkolkul, P., 2000) นอกจากนี้ Chancharoensuk, C. (2014) ได้สังเคราะห์และสรุปว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนครูในฐานะนักวิจัยสามารถเลือกรูปแบบใดในการทำวิจัยก็ได้ เช่น การวิจัยในรูปแบบทางการโดยมีความเคร่งครัดในการออกแบบการวิจัยตามแบบของการวิจัยเชิงวิชาการ (Academic research) หรือการวิจัยแบบไม่เป็นทางการที่เน้นการแสวงหาคำตอบและไม่เคร่งครัดในเรื่องของระเบียบวิธีวิจัยมากนักเพื่อให้ได้ผลการวิจัยนำไปแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนได้อย่างทันที่ โดยการใช้วิธีแบบไม่เป็นทางการจะช่วยให้ครูกล้าที่จะเรียนรู้และทำวิจัยมากกว่าการวิจัยในรูปแบบทางการ

กระบวนการหรือขั้นตอนในการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนนั้นประกอบด้วย 4 ขั้นตอนแบบวงจรเกลียวสว่านที่เรียกว่า PAOR (Wongwanich, S., 2011) ดังนี้

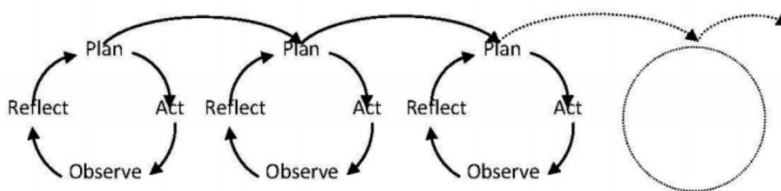
ขั้นตอนที่ 1 วางแผน (Plan) เป็นขั้นตอนของการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนและคัดสรรปัญหาดังกล่าวเพื่อนำมาเป็นปัญหาการวิจัย การกำหนดปัญหาการวิจัยโดยบูรณาการให้เข้ากันกับแผนการจัดการเรียนรู้และคาดหวังให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 ลงมือปฏิบัติการ (Act) เป็นขั้นตอนของการนำแผนการเรียนรู้ไปใช้จริงโดยการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดโดยอาจมีการทดลองใช้วิธีการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหานั้นๆ

ขั้นตอนที่ 3 สังเกต (Observe) เป็นขั้นตอนการสังเกตและเก็บรวบรวมข้อมูลสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นจากการลงมือปฏิบัติการเพื่อนำผลที่ได้จากการสังเกตมาทำการวิเคราะห์ต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 สะท้อนผล (Reflect) เป็นขั้นตอนของการสะท้อนความคิดของผลที่ได้จากการสังเกตหลังจากการลงมือปฏิบัติโดยอาจให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น นักเรียน เพื่อนครูหรือผู้บริหารได้เข้ามามีบทบาทในการวิพากษ์วิจารณ์และแลกเปลี่ยนมุมมองซึ่งกันและกัน

ทั้งนี้ขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นตอนนี้เป็นลักษณะของการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเป็นวงจรหมุนเวียนกันไป โดยการนำผลการสะท้อนคิดมาสู่การปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และเข้าสู่วงจรของการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนอีกครั้งอย่างต่อเนื่องจนเรียกว่าเป็นเกลียวของการดำเนินงานจนกว่าผลที่ได้จะบรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวังหรือตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Wongwanich, S., 2011)

แนวคิดเกี่ยวกับการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข

ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หมายถึง การให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนเพื่อเป็นการตอบกลับด้วยช่องทางของข้อความ ภาษาพูด ภาษาเขียนหรือรูปภาพหลังจากการตอบสนองของผู้เรียน โดยเป็นการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือกระบวนการบางอย่างของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจ ความถูกต้องและสามารถหาแนวทางแก้ไขหรือปรับปรุงจุดบกพร่องนั้นๆได้ นอกจากนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับยังถือเป็นการเสริมแรงให้แก่ผู้เรียนเมื่อมีการตอบคำถามต่างๆถูกในชั้นเรียน ถือเป็นการเสริมสร้างความมั่นใจและกำลังใจที่ดีของผู้เรียนในการเรียนรู้ได้ต่อไป (Buntom, P., 2014 & Maeteepithaktham, A., 2012)

การให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข (Corrective feedback หรือ knowledge of correct result feedback) ถือเป็นประเภทหนึ่งของการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบว่าผลของการปฏิบัตินั้นๆถูกต้องหรือผิดพร้อมทั้งชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องแก่ผู้เรียนเพื่อทำการปรับปรุงหรือแก้ไข (Maeteepithaktham, P., 2012)

การให้ข้อมูลป้อนกลับมีขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่ (1) การรวบรวมข้อมูลของผู้ที่ต้องการให้ข้อมูลป้อนกลับให้ครบถ้วนสมบูรณ์ (2) การวางแผนการแจ้งหรือหารือกับผู้ที่ต้องการให้ข้อมูลป้อนกลับ ประกอบด้วย การเตรียมรายละเอียดและแนวคำถามต่างๆ รวมถึงการหาแนวทางในการแก้ไขหรือปรับปรุงเรื่องนั้นๆไว้ล่วงหน้าแก่ผู้ที่ต้องการให้ข้อมูลย้อนกลับ (3) การสร้างบรรยากาศที่เหมาะสม (4) การดำเนินการแจ้งและหารือ โดยขั้นตอนนี้ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญอันประกอบไปด้วยเทคนิค ดังนี้ การเป็นผู้ฟังที่ดี การทำให้อีกฝ่ายรู้สึกสบายใจ การซักจูงหรือสนับสนุนให้อีกฝ่ายแสดงความคิดเห็น การกล่าวชมเชยในจุดดีของอีกฝ่าย การแสดงให้อีกฝ่ายเห็นถึงความสนใจอย่างจริงจังในผลของการปฏิบัติงานนั้นๆ และการตัดสินใจเพื่อดำเนินการและการทำให้อีกฝ่ายเกิดการยอมรับในการตัดสินใจหรือข้อแนะนำนั้นๆ และ (5) การติดตามและประเมินผล (Arkartwipat, T., 2005) นอกจากนี้ The Standard (2019) ได้เสนอเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขเพื่อให้เกิดประโยชน์ได้อย่างสูงสุดใน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การให้อีกฝ่ายเล่าข้อเท็จจริงให้ฟังก่อนว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ขั้นที่ 2 การเปิดโอกาสให้อีกฝ่ายเล่าเหตุการณ์ดังกล่าวในมุมมองของตนเอง ขั้นที่ 3 การอธิบายข้อเท็จจริงในเรื่องของกฎ ข้อบังคับตลอดจนสิ่งที่ทำได้หรือทำไม่ได้ลงไปของอีกฝ่าย และขั้นที่ 4 การระดมความคิดเพื่อหาทางออกร่วมกันเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาเดิมๆนั้นเกิดขึ้นได้ซ้ำอีกในอนาคต

จากการนำเสนอการทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนและการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขทำให้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนรายวิชาศิลปะศึกษาของโรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยาต้องการแก้ไขปัญหาด้านความมีวินัยในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนโดยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนด้วยการใช้เทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัยใน

การส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาเพิ่มขึ้น โดยมีรายละเอียดของขอบเขตการวิจัยและวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข (Corrective feedback technique) เป็นเทคนิคที่ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนรายวิชาศิลปะศึกษานำมาทดลองใช้ในลักษณะของการให้ข้อมูลย้อนกลับหรือการให้คำแนะนำตลอดจนวิธีการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องแก่นักเรียนในเชิงบวกเกี่ยวกับปัญหาการขาดการส่งงานที่ได้รับมอบหมายของนักเรียนโดยเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างสม่ำเสมอแก่นักเรียนในลักษณะของการสื่อสารกันแบบสองทางโดยการให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยนี้ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา จำนวน 243 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา จำนวน 24 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ เทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข และตัวแปรตาม ได้แก่ ความมีวินัยในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงทดลองนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธีการ (Mixed- methods research) ประเภทแบบรองรับภายใน (Embedded design) ได้แก่ การดำเนินการวิจัยเชิงทดลองด้วยวิธีการเชิงปริมาณและสนับสนุนผลการศึกษาด้วยวิธีการเชิงคุณภาพไปพร้อมๆกันกับการดำเนินการวิจัยเชิงทดลองในชั้นเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา จำนวน 243 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 24 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกห้องเรียนที่มีปัญหาในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษามากที่สุดที่ต้องได้รับการแนะนำช่วยเหลือ

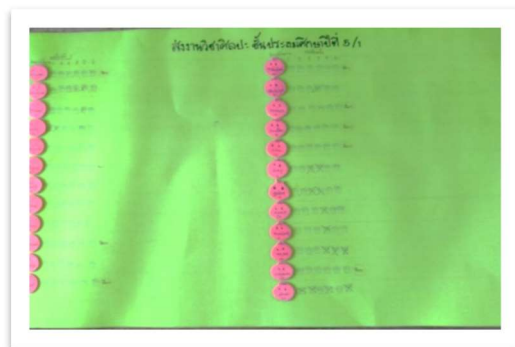
เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบบันทึกการส่งงาน มีลักษณะเป็นการตารางกำหนดการส่งงานและชิ้นงานในรายวิชาศิลปะศึกษาในแต่ละภาคเรียนพร้อมวันกำหนดส่งงานที่ชัดเจน โดยภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มีจำนวนงานทั้งสิ้น 6 งานและภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 มีจำนวนงานทั้งสิ้น 9 งาน ตามลำดับ (2) แบบการให้คะแนนการส่งงาน มีลักษณะเป็นบอร์ดการให้คะแนนการส่งงานในแต่ละครั้งต่อหนึ่งภาคเรียน โดยผู้ทำวิจัยได้นำแผ่นรายงานนี้ติดไว้ภายในชั้นเรียนเพื่อให้นักเรียนได้เห็นและนำไปพัฒนาตนเองในการส่งงานให้ตรงเวลาโดยการให้คะแนน 1 คะแนนต่อการส่งงานตรงเวลา 1 ครั้งซึ่งนักเรียนที่มีการส่งงานตรงเวลาจะได้รับการปั๊มรูปภาพหนึ่งครั้งต่อหนึ่งงานและใส่เครื่องหมาย x เมื่อไม่ส่งงานในชั้นนั้นๆ (3) แบบบันทึกแรงจูงใจในการส่งงาน เป็นสมุดบันทึกที่ครูแจกให้กับผู้เรียนเพื่อใช้ในการเขียนบันทึกและรายงานเหตุผลการส่งงานได้ตรงตามเวลาและการส่งงานไม่ตรงตามเวลา และ (4) แบบสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นข้อคำถามและแนวทางในการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข โดยประกอบด้วย ข้อมูลของผู้เรียนที่ขาดการส่งงานและเหตุผลจากการเขียนบันทึกแรงจูงใจ การนัดหมายการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขในแต่ละครั้ง การสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมในการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข การดำเนินการการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขและการติดตามและประเมินผล สำหรับความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวใช้วิธีการหาค่า IOC (Index of item objective congruence) ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านจากการให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือการวิจัย โดยมีค่าเฉลี่ยของ IOC ในแต่ละข้อตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ามีความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 (จำนวน 6 ชิ้นงาน)								
ชั้นที่ 1 เส้น	ชั้นที่ 2 เปรียบเทียบ การใช้สี	ชั้นที่ 3 ภาพนี้มี ปัญหา	ชั้นที่ 4 จุดเด่น	ชั้นที่ 5 กลางวัน/ กลางคืน	ชั้นที่ 6 แบบฝึก			
กำหนดส่งงาน 30/5//62	กำหนดส่งงาน 20/6/62	กำหนดส่งงาน 11/7/62	กำหนดส่งงาน 1/8/62	กำหนดส่งงาน 22/8//62	กำหนดส่งงาน 12/9/62			
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 (จำนวน 9 ชิ้นงาน)								
ชั้นที่ 1 ปั้นทันที	ชั้นที่ 2 ปั้นตัดทอน	ชั้นที่ 3 ร่างก่อนปั้น	ชั้นที่ 4 ปั้นดอกไม้	ชั้นที่ 5 แม่พิมพ์ ธรรมชาติ	ชั้นที่ 6 แม่พิมพ์ สังเคราะห์	ชั้นที่ 7 แม่พิมพ์จากดิน	ชั้นที่ 8 กรอรูป	ชั้นที่ 9 รายงาน
กำหนดส่งงาน 31/10/62	กำหนดส่งงาน 7/10/62	กำหนดส่งงาน 12/12/62	กำหนดส่งงาน 19/12/62	กำหนดส่งงาน 2/1/63	กำหนดส่งงาน 9/1/63	กำหนดส่งงาน 30/1/63	กำหนดส่งงาน 13/2/63	กำหนดส่งงาน 27/2/63

ภาพที่ 2 แบบบันทึกการส่งงาน (ภาพโดยผู้วิจัย)

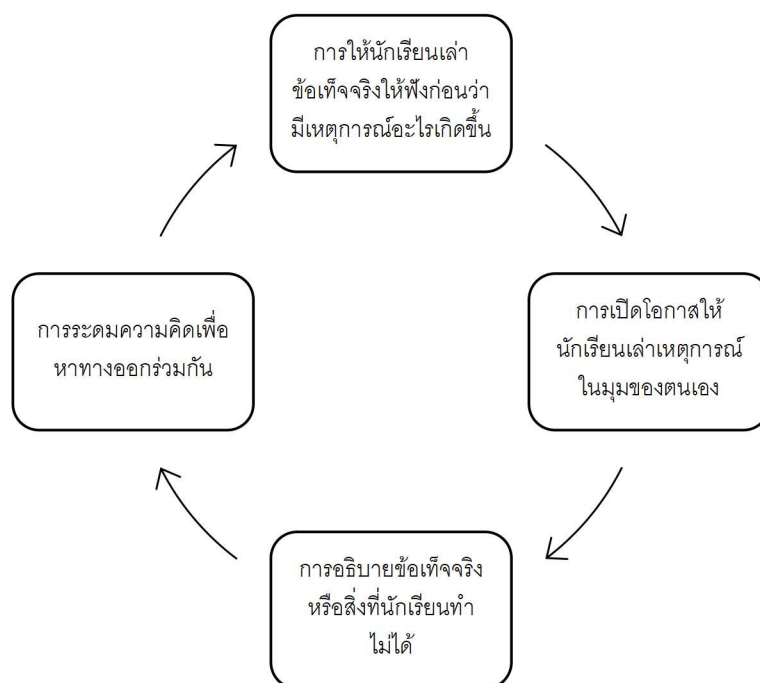

ภาพที่ 3 แบบการให้คะแนนการส่งงาน (ภาพโดยผู้วิจัย)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2564 ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2564 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2565 โดยการให้นักเรียนส่งงานตามกำหนดการที่ได้รับมอบหมาย การเขียนบันทึกแรงจูงใจในการส่งงาน การให้นักเรียนที่ส่งงานตรงเวลานำผลงานของตนเองมานำเสนอ และบอกถึงเหตุผลที่สามารถส่งงานได้ตรงเวลาเพื่อเป็นการเสริมแรงให้ตนเองและเพื่อนๆ และการสัมภาษณ์พร้อมกับการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข

ภาพที่ 4 การให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขแก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย แบ่งเป็น (1) ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ความถี่ของการคะแนนในการส่งงานรายวิชา ศิลปะของนักเรียนจำนวน 2 ภาคเรียน ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่และร้อยละในการนำเสนอคะแนนความ มีวินัยในการส่งงานของนักเรียน รวมทั้งใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples เพื่อทดสอบค่าเฉลี่ย ของการส่งงานของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข และ (2) ข้อมูลเชิง คุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลจากแบบบันทึกแรงจูงใจในการส่งงาน ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) เพื่อ สรุปประเด็นและนำเสนอตามแต่ละแก่นสาระ (Themes)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อน และหลังการได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข

ผลการศึกษาความมีวินัยในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คนพบว่า ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ผู้สอนมีกำหนดงานที่ได้รับมอบหมายจำนวน 6 ชิ้นโดยมี นักเรียนที่ส่งงานครบ จำนวน 9 คนและมีจำนวนนักเรียนที่ส่งงานน้อยที่สุดจำนวน 1 ชิ้น จำนวน 1 คน โดยส่วน ใหญ่ส่งงานจำนวน 4 ชิ้นจาก 6 ชิ้นจำนวน 9 คน

หลังจากนั้นเมื่อนักเรียนได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขต่อการส่งงานที่ได้รับมอบหมายใน วิชาศิลปะศึกษาพบว่าในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ผู้สอนมีกำหนดงานที่ได้รับมอบหมายจำนวน 9 ชิ้นโดยมี นักเรียนที่ส่งงานครบ จำนวน 6 คนและมีจำนวนนักเรียนที่ส่งงานน้อยที่สุดจำนวน 6 ชิ้น จำนวน 1 คน โดยส่วน ใหญ่ส่งงานจำนวน 8 ชิ้นจาก 9 ชิ้นจำนวน 14 คน และเมื่อทำการเปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานของนักเรียน รายบุคคลในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 พบว่ามีจำนวนของการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษา เพิ่มขึ้นทุกคนดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2		ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ			ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1.	นักเรียน A	6	100	9	100	13.	นักเรียน M	6	100	9	100
2.	นักเรียน B	4	66.66	6	66.66	14.	นักเรียน N	5	83.33	8	88.88
3.	นักเรียน C	5	83.33	8	88.88	15.	นักเรียน O	6	100	8	88.88
4.	นักเรียน D	4	66.66	9	100	16.	นักเรียน P	6	100	7	77.77
5.	นักเรียน E	4	66.66	8	88.88	17.	นักเรียน Q	6	100	8	88.88
6.	นักเรียน F	6	100	8	88.88	18.	นักเรียน R	4	66.66	8	88.88
7.	นักเรียน G	3	50.00	8	88.88	19.	นักเรียน S	4	66.66	8	88.88
8.	นักเรียน H	4	66.66	8	88.88	20.	นักเรียน T	4	66.66	9	100
9.	นักเรียน I	4	66.66	8	88.88	21.	นักเรียน U	4	66.66	9	100
10.	นักเรียน J	6	100	8	88.88	22.	นักเรียน V	3	50.00	9	100
11.	นักเรียน K	2	33.33	6	66.66	23.	นักเรียน W	6	100	8	88.88
12.	นักเรียน L	6	100	7	77.77	24.	นักเรียน X	1	16.66	8	88.88

2. ผลการเปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข

ผลจากการเปรียบเทียบความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีค่าคะแนนเฉลี่ยความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายที่สูงขึ้นในภาคเรียนที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีวินัยในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายมากขึ้นดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
			Lower	Upper			
3.458	1.560	.318	2.800	4.117	10.862	23	.000

3. ความรู้สึกของนักเรียนที่ได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขต่อการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษา

จากตารางแสดงค่าเฉลี่ยความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 1) พบว่ามีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากภาคเรียนที่ 1 ไปยังภาคเรียนที่ 2 จำนวน 3 คน ดังแสดงในตารางที่ 3 ผู้วิจัยจึงทำการสัมภาษณ์เชิงลึกและนำข้อมูลจากแบบบันทึกแรงจูงใจในการส่งงานมาทำการศึกษาเชิงลึก

ตารางที่ 3 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างกรณีศึกษาที่มีความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

นักเรียนคนที่	ภาคเรียนที่ 1		ภาคเรียนที่ 2	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
นักเรียน K	2	33.33	6	66.66
นักเรียน V	3	50.00	9	100
นักเรียน X	1	16.66	8	88.88

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพเชิงลึกพบว่า นักเรียนเริ่มเห็นความสำคัญของการทำงานที่ได้รับมอบหมายที่บ้านมากขึ้นจากการได้เห็นตัวอย่างของเพื่อนที่ได้คะแนน (ตราปั๊ม) สูงในขณะที่ตนเองยังได้คะแนนในการส่งงานที่น้อย นอกจากนี้นักเรียนยังรู้สึกไม่เครียดและกังวลเนื่องจากการได้รับการให้คำปรึกษาที่ดีอย่างเป็นมิตรจากครูผู้สอนได้มีโอกาสเปิดเผยความในใจของการไม่ส่งงานทำให้ตนเองมีความกล้าและพร้อมที่จะส่งงานให้ครบได้เหมือนเพื่อนคนอื่น ทั้งนี้การที่เพื่อนหลายๆคนที่ส่งงานครบและออกมานำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียนเป็นการสร้างแรงบันดาลใจและกำลังใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมายมากยิ่งขึ้นภายใต้บรรยากาศของการให้คำปรึกษาที่เป็นมิตรและอบอุ่นจากเพื่อนและครูผู้สอน ดังแสดงในบทสัมภาษณ์ ดังนี้

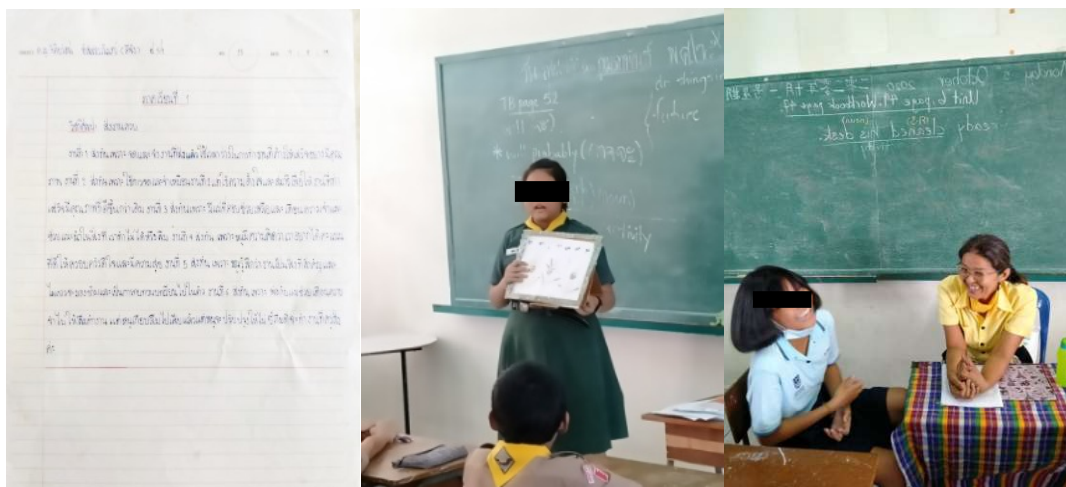
“หนูว่าครูจะดุทีหนูไม่ส่งงาน แต่ครูไม่ดุเลย คุณครูให้หนูบอกเหตุผลว่าทำไมไม่ส่งการบ้านแต่ครูก็ไม่ว่าอะไรหนู ครูแนะนำหนูดีมาก หนูเลยกล้าที่จะปรับปรุงตัวเองใหม่ หนูจะเอาคะแนนให้ได้เยอะๆเหมือนเพื่อน บางทีเพื่อนได้ออกมาพูดหน้าห้องหนูก็อยากทำแบบนั้นบ้าง หนูก็เลยตั้งใจส่งงานค่ะ”

นักเรียน V, สัมภาษณ์เมื่อ 04 มีนาคม 2565

“ตอนแรกผมไม่ค่อยส่งงานครับ (ยิ้มๆ) พอหลังๆเห็นเพื่อนได้ตรารับหลายดวง ผมได้น้อยก็อายเพื่อน คุณครูก็ถามผมครับว่าเป็นอะไรมีปัญหอะไร.... ครูใจดีครับ ครูไม่ว่าผมเลย ครูให้ผมเล่าไปว่าผมเกิดอะไรทำไมผมไม่ส่งงาน ตอนแรกผมกลัวครูว่าแต่ครูไม่ว่า ครูบอกผมว่าผมต้องทำยังไง ต่อไปผมจะตั้งใจทำงานส่งครับ”

นักเรียน X, สัมภาษณ์เมื่อ 04 มีนาคม 2565

ในด้านความรับรอง (Confirmability) ของข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับความรู้สึกของนักเรียนมีความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบร่องรอย (Audit trail) โดยภาพที่ 5 แสดงให้เห็นถึงข้อความจากแบบบันทึกแรงจูงใจในการส่งงาน การนำเสนองานที่ได้รับมอบหมายหน้าชั้นเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของงานที่ได้รับมอบหมายและภาพบรรยากาศของการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขอย่างเป็นมิตรกับผู้เรียน

ภาพที่ 5 การนำเสนองานที่ได้รับมอบหมายหน้าชั้นและการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไข (ภาพโดยผู้วิจัย)

ข้อสรุปจากผลการวิจัยเชิงคุณภาพยืนยันได้ว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขจากการได้รับการให้คำแนะนำและการให้คำปรึกษาที่ต่ออย่างเป็นมิตรจากครูผู้สอนส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายมากขึ้นเนื่องจากกระบวนการและขั้นตอนของการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขเป็นขั้นตอนที่ค่อยๆทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดตระหนักและหาทางออกต่อการส่งงานที่ได้รับมอบหมายด้วยตัวของผู้เรียนเองซึ่งผู้วิจัยเห็นด้วยอย่างยิ่งในการใช้เทคนิคดังกล่าวกับการกำกับติดตามการส่งงานที่ได้รับมอบหมายของผู้เรียน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนที่ได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขมีความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาเพิ่มสูงขึ้นและ (2) นักเรียนกลุ่มอย่างกรณีศึกษามีความรู้สึกที่ดีต่อการได้รับการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขทำให้ตนเองมีความกล้าและความมั่นใจมากยิ่งขึ้นในการพัฒนาตนเองเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยสามารถนำเสนอแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ ดังนี้

- (1) การที่นักเรียนได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขมีความถี่ในการส่งงานที่ได้รับมอบหมายในวิชาศิลปะศึกษาที่เพิ่มสูงขึ้นนั้นเกิดจากขั้นตอนการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขที่มีขั้นตอนหรือระเบียบวิธีการที่ดีและเป็นมิตรกับนักเรียน โดยเริ่มตั้งแต่ การที่ผู้สอนมีข้อมูลของผู้เรียนที่ครบถ้วนและพร้อมให้คำแนะนำ การสร้างบรรยากาศอันเป็นมิตรและการสื่อสารกันสองทางระหว่างผู้เรียนและผู้สอน การเป็นผู้ฟังที่ดี การทำให้อีกฝ่ายรู้สึกสบายใจ การชักจูงหรือสนับสนุนให้อีกฝ่ายแสดงความคิดเห็น การกล่าวชมเชยในจุดดีของอีกฝ่าย การแสดงให้อีกฝ่ายเห็นถึงความสนใจอย่างจริงจังในผลของการปฏิบัติงานนั้นๆ และการตัดสินใจเพื่อดำเนินการและการทำให้อีกฝ่ายเกิดการยอมรับในการตัดสินใจหรือข้อเสนอแนะนั้นๆ (Arkartwipat, T., 2005)
- (2) ผู้เรียนเกิดความรู้สึกในเชิงบวกต่อการได้รับเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกล้าและความมั่นใจในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองโดยไม่คิดว่าสิ่งที่ตนเองได้ทำลงไปนั้นคือความผิดพลาดที่รับไม่ได้ นอกจากนี้การเห็นเพื่อนๆ ได้มีโอกาสในการนำเสนองานของตนเองหน้าชั้นเรียนและการได้รับคะแนนจากการส่งงานรวมถึงการได้รับข้อมูลย้อนกลับในงานของตนเองถือเป็นการเสริมแรงทางบวกอีกประการหนึ่งในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการทำงานและส่งงานที่ได้รับมอบหมายให้ตรงเวลาอีกด้วย (Buntom, P., 2014 และ Maeteepithaktham, A., 2012)

ข้อเสนอแนะการวิจัย

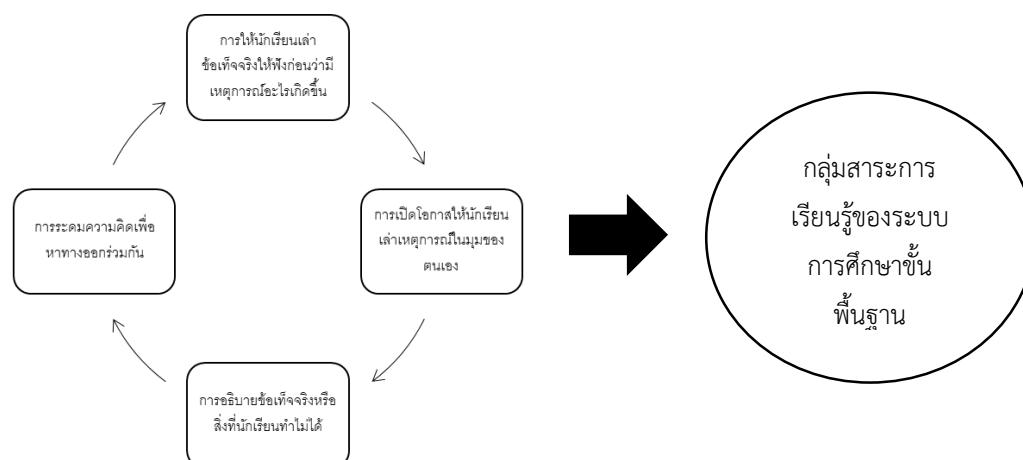
1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วม (Participatory action research: PAR) โดยการให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิ ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัยร่วมกันเพื่อให้เกิดแนวทางและประโยชน์ในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกัน
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงสืบย้อนรอย (Causal comparative study หรือ Ex Post Facto research) เพื่อศึกษาย้อนกลับถึงปัญหาหรือภูมิหลัง ตลอดจนข้อจำกัดบางประการของผู้เรียนที่มีปัญหาในการส่งงานที่ได้รับ

มอบหมายเพื่อนำสารสนเทศที่ได้มากำหนดเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและการมอบหมายการบ้านที่เหมาะสมกับผู้เรียนได้ต่อไป

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้เทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขมีประสิทธิภาพอย่างมากกับการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเป็นเทคนิคที่สร้างความเป็นมิตรและเป็นการให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์ส่งผลเชิงบวกแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง เทคนิคดังกล่าวจึงเหมาะสมกับการนำไปประยุกต์ใช้ในทุกรายวิชาของการจัดการการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระของระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยขั้นตอนดังกล่าวประกอบด้วย การให้ผู้เรียนเล่าข้อเท็จจริงให้ฟังก่อนว่ามีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเล่าเหตุการณ์ในมุมมองของตนเอง การอธิบายข้อเท็จจริงในสิ่งที่ผู้เรียนทำไม่ได้ และการระดมความคิดเพื่อหาทางออกร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ดังแสดงในภาพที่ 6

ภาพที่ 6 การให้ข้อมูลป้อนกลับในเชิงแก้ไขกับการจัดการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ภาพโดยผู้วิจัย)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนการสนับสนุนการตีพิมพ์จากโรงเรียนมหาชัยคริสเตียนวิทยา ประจำปีการศึกษา 2565

เอกสารอ้างอิง

- จุมพต พุ่มศรีภณนท. (2555). การวิจัยในชั้นเรียน: เครื่องมือสำคัญของครูวิทยาศาสตร์. วารสารหน่วยวิจัย วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้. 3(2): 121-125.
- ชนิกามาศ จันทรเจริญสุข. (2557). การประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อแก้ไขโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อนในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู. วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เทวี ประสาท. (2546). ศิลปะ: รากฐานแห่งการศึกษา. กรุงเทพฯ: โครงการสรรพสาสน์ สำนักพิมพ์มูลนิธิเด็ก.
- ธนิกานต์ อากาศวิภาต. (2548). การยอมรับความสำคัญของการสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ลักษณะของผู้สะท้อนผลการปฏิบัติงานกับความต้องการในการพัฒนาตนเองของพนักงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2552). การวิจัยปฏิบัติการ. อุบลราชธานี: ยงสวัสดิ์อินเตอร์กรุ๊ป
- ปาริฉัตร บุญต่อม. (2557). ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสะท้อนคิดของผู้เรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้สอนในการพัฒนาแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อการสร้างสรรค์งานคอมพิวเตอร์กราฟิกของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิภาพรรณ เจริญกุล. (2559). การศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ตรัง. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 7. 23 มิถุนายน 2559 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. หน้า 1065-1076
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนทางอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภารวรรณ ศรีปัญญา. (2564). การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลภูเก็ตในเรื่องการไม่ส่งงานและการบ้าน. รายงานการวิจัย. ภูเก็ต: โรงเรียนอนุบาลภูเก็ต.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2554). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนงค์ เมธิพิทักษ์ธรรม. (2555). ผลของรูปแบบการให้ข้อมูลย้อนกลับที่แตกต่างกันต่อความสามารถในการแก้ไขปัญหาทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อรุณศรี อนันตรศิริชัย. (2531). การให้การบ้าน. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. 3(1): 31-34.

The Standard. (2019). *กลเม็ดในการให้ Feedback ที่ตรงเป้าและเข้าใจกันทั้งสองฝ่าย*. ออนไลน์: <https://thestandard.co/podcast/superproductive06/> สืบค้นเมื่อ 16 มิถุนายน 2021.

Translated Thai References

Anantarasirichai, A. (1988). Giving an assignment to students. *Journal of Research Methodology, Faculty of Education, Chulalongkorn University*. 3(1): 31-34.

Arkartwipat, T. (2005). The Acceptance of the Importance of Reflection on Work Performance, Characteristics of Reflectors and Needs in Self Developing of Employees. Thesis. King Mongkut's University of Technology North Bangkok.

Buntom, P. (2014). An Interaction between learner Reflection and Teacher Feedback in Electronic Portfolio Development on Students' Computer Graphic Creation. Thesis. Bangkok: Graduate School, Chulalongkorn University.

Chancharoensuk, C. (2014). An Application of Learning Processes via Online Social Network to Correct Teachers' Misconceptions in Classroom Action Research. Thesis. Bangkok: Graduate School, Chulalongkorn University.

Charoenkul, V. (2016). The Study Why Not Send Homework as Scheduled in the Development of Psychology Subject, 1st Business Computer Students in Suan Dusit University, Trang Center. Proceeding in 7th National and International Hat Yai Meeting, 23rd June 2016 at Hat Yai University: page 1065-1076.

Ekakul, T. (2009). Action research. Ubonratchathani: Yongsawat Intergroup.

Maeteepithaktham, A. (2012). The effects of different feedback styles on the ability to solve mathematics problems of seventh grade students. Thesis. Bangkok: Graduate School, Chulalongkorn University.

Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education (2008). Indicators and core learning subjects: Arts based on the basic education curriculum B.C. 2551. Bangkok: Office of the Basic Education Commission, Ministry of Education.

- Poomsripanon, C. (2012). Classroom research: A key instrument for science teachers. Journal of Research Unit on Science, Technology and Environment for Learning. 3(2): 121-125.
- Prasart, T. (2003). Arts: The foundation of Education. Bangkok: Sappasart project, Foundation for Children Press.
- Sripanya, S. (2021). A Study of Prathom 5 students' behavior in not submitting an assignment and homework. Research. Phuket: Anuban Phuket School.
- Thephatsadin na Ayuthaya, W. (2001). The Development of the teaching and learning in higher education. Bangkok: Chulalongkorn University.
- The Standard. (2019). The Tactics in Giving Feedback. Online: <https://thestandard.co/podcast/superproductive06/> Retrieved 16 June 2021.
- Trimongkolkul, P. (2000). Classroom Research. 3rd edition. Bangkok: Kasertsart University Press.
- Wongwanich, S. (2011). Classroom action research. 5th edition. Bangkok: Chulalongkorn University Press.

